

Gjört royndir við nýggjari línu, sum fiskar fimm ferðir so nógv

— Línan fiskar væl, men er ikki so lætt at arbeiða við, sigur Ingvarð Thorsteinsson úr Vági, sum í ein mánaða hevur gjørt fiskiroyndir við nýggjari línu fyri Fiskirannsóknarstovuna.

— Royndirnar hava eydnast væl, sigur Ingvarð Thorsteinsson.

— Vit hava havt fyra línur við tilsamans 950 húkum og hava fiskað tilsamans eini 34.000 pund hesa tíðina, royndin hevur vart.

Ingvarð Thorsteinsson sigur, at tað hevur verið roynt víða. Teir hava verið fyrri tað mesta vestan fyri Suðuroynna — á Sumbargrynnuni, á Posanum og eitt sindur eystanfyri eisini. Úrslitini hava verið javnt góð allastaðni.

at tað er stórir munur á, hvussu nógv fiskilígar tann nýggja línan er í mun til gomlu summarlínuna.

— Vit gjørdur tvær royndir tann eina dagin við báðum línunum isenn. Fyrru setuna fiskaði tann gamla línan 33 fiskar, meðan vit drógu 154 á teirri nýggju. Seinnu setuna taldu vit 34 á teirri gomlu og 158 á teirri nýggju, sigur Ingvarð Thorsteinsson. Hann sigur, at royndirnar hava vist, at gágga hóskar betur sum agn á nýggju línuni enn t.d. makrelur.

ur vanligu eru fyra, fimm millimetrar.

— Men tann nýggja línan er ikki so lætt at arbeiða við. T.d. má pappir leggjast í millum hvørt raðið undir egning, ti teymarnir eru so finir. Tað tekur dupult so langa tíð at egna enn vanligt, heldur Ingvarð Thorsteinsson.

Tað mesta av royndartíðini varð nýtt til roynd eftir toski.

— Vit nýttu triggjar vikur til hesa royndina og eina viku til hýsu. Vit fingur væl av toski. Tað var eisini væl av hýsu, men helvtin var niðan fyri mál, so hon hóskaði ikki sum avreiðingarfiskur.

Luktur

— Ein annar munur á báðum línunum er, at tann gamla heftir seg nógv við lukt. Tað ger tann nýggja ikki. Fiskurin er varin, tá tað ræður um lukt. Fyrr var vanligt, at stappar vórðu serliga væl vaskaðir um summarið, av vanda fyri lukt, sigur Ingvarð Thorsteinsson.

Nýggja línan er av nylon og er munandi tynri enn vanligar summarlínur. Hon er 1,8 millimetrar, meðan aðrar summarlínur

Fiskur á hvørjum húki

Ingvarð Thorsteinsson greiðir eisini frá einari serligari vøleydnaðari roynd.

— Vit høvdu 284 húk á hvørjari línu, og ta einu setuna taldu við 218 fiskar, sum komu á borði. Men eg haldi, at tað var fiskur á hvørjum húki. Eini 1700 pund áttu at vera á tí línuni, sigur Ingvarð Thorsteinsson.

Jákup Sverri Joensen — línan kann fara at fáa stóran týðning fyri linufiskiskapin annars.

Hann heldur ikki, at tann nýggja línan hóskar so væl, at verða egnd umborð orsakað av pappirinum, sum má leggjast millum hvørt raðið.

— Høvdu vit roynt alt summar og kundu egnt á landi hevði eg roknað við rokfishiskapi.

Tað verða fleiri, sum fara at royna ta nýggju línuna. Ingvarð Thorsteinsson sigur seg vita um nógvar fiskimenn, sum hava bílagt sær hesar línurnar, sum eru hóskandi til allar bátastøddir.

Sama royndarúrlit sum norðmenn

— Royndirnar við nýggju línuni hava givið nakað sama úrlit sum tað norðmenn fingur, tá teir royndu, sigur Jákup Sverri Joensen, fiskifrøðingur.

— Línan fiskar nógv betur enn

vanlig lína. Og kemur tað at halda, so fær tað stóran týðning fyri linufiskiskapin annars, heldur hann.

Eins og norðmenn hava tær føroysku royndirnar við nýggju línuni bert verið við smærri lorum. Norðmenn siga, at teir fiska millum triggjar og átta ferðir so nógv sum við vanligum summarlínunum. Orsøkina kenna teir ikki.

— Tað er ov tíðliga at siga nakað um, hvørja ávirkan fiskiskapurin við hesi línuni fer at fáa á fiskistovnin undir Føroyum, sigur Jákup Sverri Joensen. Tað velst um, hvussu nógv verður roynt.

Upp á fyrispurning, um ætlanin er at halda fram við royndunum næsta ár, sigur Jákup Sverri Joensen, at enn fyriliggja ongar ætlanir um tað.

Lína úr Noreg

Nýggja línan er norsk, og norðmenn hava havt góðar royndir av henni.

— Vit høvdu, at norðmenn vóru farnir at brúka nýggja línu, og ein norðmaður, sum vit vóru í sambandi við, meðan hann var í Føroyum, gav Fiskirannsóknarstovuni eina av hesum línunum til at gera royndir við, upplýsir Jákup Sverri Joensen, fiskifrøðingur.

Ingvarð Thorsteinsson sigur,

Makrelurin ein hóttan móti sildini

Við at verja sildina móti makrelinum kann veiðan økjast

Makrelurin er ein hóttan móti fiskayngulinum í Norðsjónum. Tað visa nakrar visindaligar kanningar, sum halda fast uppá, at makrelurin dagliga etur 560 tons av fiskaynguli. Arliga svarar hendan nøgðin til 180.000 tons.

Úrslitini av kanningini eru fyri stuttum kunngjørd í Dansk Fiskeri Tidende og visa tey á møguleikan um at fáa dupult so stóra fiskiveiðu í Norðsjónum.

Ein ránsfiskur

Eftir kanningini at døma er makrelurin ein ránsfiskur, sum í stóran mun livur av yngulinum hjá øðrum fiskasløgum.

Kanningin visir, at eftir einum ári økir makrelurin vekt sína til tað dupluta. Við einum stovni uppá 3. mill. tons verður tað tilsamans 6. mill. tons. Av hesum er 3—14% fiskur.

Danska dagblaðið Børsen, sum hevur viðgjørt kanningina skrivar, at verður roknað var-

islaga við tí minna talinum, etur makrelstovnurin 180.000 tons av fiski árliga, serliga í summarhálsárinum, soleiðis at roknað verður við, at makrelurin etur eitt hálvt prosent um dagin eftir einum hálvum ári

Etur 60% av yngulinum

Datakanningin visir, at eftir einum hálvum ári við einum hálvum prosentum um dagin hevur makrelurin etið 60% av fiskayngulinum.

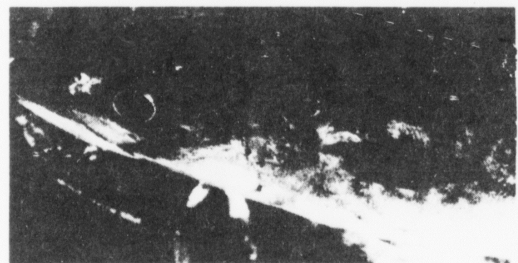
Ein partur av tí økta fiskistovninum eru sløg, ið liva leingi, seiður, toskur, sum eisini eru fiskaetandi. Tá slegini í tí økta stovninum fara at ganga upp, má roknast við, at fiskayngulin fer at ganga aftur. Tann seinasta økingin í 1973/74 hevur sína orsök í, at toskastovnurin tey seinastu árin er minkaður vegna nógvan fiskiskap, soleiðis at møguleikarnir aftur fara at gerast betri.

Um nakar veruleiki er í hesi royndini, so eru hættirnar til at meta um fiskiskapin ikki góðir, ti teir forútsætta, at hvørt fiskaslag verður tikið fyri seg.

Hesar royndir byggja á, hvussu mest møguligt kann veiðast av toski, sild o.s.fr. Endamálið við kanningini má vera, at minni fiskayngul eitt slag etur, tess stóri stovnur kann tolast, sigur Erik Ursin, fiskifrøðingur, í samrøðu við Børsen.

Eftir nokrum royndum eydnaðist at koma fram á eina fiskaslagssamanseting, sum tað árliga verða veidd 5,8 mill. tons av, umleið tað dupluta av tí, sum verður veitt nú við dupult so stórar veiðuorku.

Endamálið er at fiska eins effektivt av øllum sløgum, men við ymsum minstamatum. Hesi eru í flestu forum minni enn tey, sum havbiologar seta, ti teir nýta tær vanligu útrokningarnar, sum forútsætta, at útlit kunna gerast fyri hvørt slagi sær.

Tað er í kanningini roknað við einum stórum stovni av reyðspróku, sum eftir útrokningunum skulu geva 345.000 tons árliga, meðan árliga veiðan nú er umleið 110.000 tons.

Kanningin visir eitt úrlit av sildafiskiskapi uppá 1,5 mill. tons, har helmingurin er sild til matna. Tað er meira enn tað sum nakrantíð er veitt í Norðsjónum. Hóast fiskiorkan verður størri enn nakrantíð, verður ikki talan um ovfisking í tann mun, sum vit uppliva í dag, sigur Erik Ursin í kanningsini.

Tvinnir hættir

Tað áhugaverda í Norðsjóar-

modellinum er, at tað eru tveir hættir at endurreisa sildastovnin uppá. Annar møguleikin er at verja sildina móti tí tiltakandi fiskiskapinum, sum fiskifrøðingar eru vanir at ráða til. Hin hætturin er at verja sildina móti øðrum figgindum enn menniskjanum og halda fram við fiskiskapinum.

Umtalaða veiða gav umleið seks mill. tons av sær, men fór ikki fram í Norðsjónum, har afturimóti í eini datamaskinu, sum var stýrd av fiskifrøðingum við hjálp av áralangum kanningartilfari.